

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 153/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., nar..., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. P. P., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 184/2011 a jeho uznesením z 30. septembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. decembra 2011 doručená sťažnosť J. Š., nar..., t. č. vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 184/2011 a jeho uznesením z 30. septembra 2011. Sťažovateľ doplnil sťažnosť podaním doručeným 17. augusta 2012.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona. V sťažnosti namieta, že v jeho veci bola vykonaná prehliadka iných priestorov, motorového vozidla, spôsobom v rozpore so zákonom, keď *„dňa 15. 02. 2011 po vykonanej prehliadke vozidla s negatívnym výsledkom, opätovne príslušníci PZ SR pristúpili k vykonaniu prehliadky vozidla“*, a to bez prítomnosti nezúčastnenej osoby a až vtedy bola vo vozidle nájdená bunda, z vrečka ktorej sťažovateľ vybral po výzve policajta čiernu škatuľku, v ktorej bolo osem plastových vreciek obsahujúcich prášok bielej farby, ktorý bol identifikovaný ako 5873 mg 23,4 % kokaínu. Sťažovateľ z tohto dôvodu podal aj sťažnosť z 27. júna 2011 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Sťažovateľ tiež uviedol, že *„k nezákonnému postupu došlo aj pri odobratí vzorky moču, pričom detailne sú uvedené podklady súčasťou spisu vedenom na Okresnom súde Galanta č. k. 3T/184/2011“*.

Okresný súd nariadil na 30. september 2011 predbežné prerokovanie obžaloby. Na verejnom zasadnutí o predbežnom prerokovaní obžaloby okresný súd rozhodol uznesením z 30. septembra 2011 podľa § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku o nariadení hlavného pojednávania, určil jeho termín (na 18. november 2011) a rozsah a spôsob dokazovania. Podľa názoru sťažovateľa mal okresný súd *„rozhodnúť o vrátení obžaloby prokurátorovi a teda celej trestnej veci do prípravného konania“*. Sťažovateľ tvrdí, že v jeho veci nie je iný orgán, ktorý by mu mohol poskytnúť ochranu tých práv, ktorých porušenie namieta, a preto žiada, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 184/2011 porušil jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby zrušil uznesenie okresného súdu z 30. septembra 2011, vrátil vec okresnému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ odôvodnil namietané porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu sp. zn. 3 T 184/2011 z 30. septembra 2011 tým, že okresný súd obžalobu neodmietol, ale nariadil vo veci hlavné pojednávanie, hoci podľa tvrdenia sťažovateľa bolo jeho trestné stíhanie vedené spôsobom v rozpore so zákonom, v súvislosti s čím poukázal na spôsob vykonania prehliadky motorového vozidla, pri ktorej boli nájdené a zaistené drogy. V sťažnosti namieta aj to, že „*k nezákonnému postupu došlo aj pri odobratí vzorky moču*“, svoje tvrdenie však nijako neodôvodnil. Všetky námietky sťažovateľa sa týkajú postupu pri vykonávaní procesných úkonov ešte pred predbežným prerokovaním obžaloby.

Ústavný súd bez toho, aby sa vyjadroval k vecnej stránke týchto námietok, pretože na takéto posúdenie v danom štádiu trestného konania právomoc, uvádza, že po podaní obžaloby okresný súd vykonal 30. septembra 2011 verejné zasadnutie za účasti sťažovateľa a jeho obhajcu, ktorého predmetom bolo predbežné prejednanie obžaloby. Na tomto verejnom zasadnutí sťažovateľ ani jeho obhajca nepredniesli žiadne námietky vo vzťahu k zákonnosti zaistených dôkazov, nepodali návrh, aby bola obžaloba odmietnutá a vec bola vrátená prokurátorovi, naopak, sťažovateľ aj jeho obhajca na otázku predsedu senátu uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie, a obhajca sťažovateľa predložil písomný návrh na vykonanie dokazovania na hlavnom pojednávaní. Sťažovateľ teda nevyužil všetky prostriedky, ktoré mal k dispozícii na účely obrany svojich práv v danom štádiu konania, ale obrátil sa s uvedenými námietkami priamo na ústavný súd.

Pri prerokovaní tejto časti sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity svojej právomoci podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Zmysel a účel princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú (m. m. III. ÚS 149/04).

Aplikujúc princíp subsidiarity na trestné konanie ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne zdôrazňuje, že trestné konanie je od svojho začiatku až po koniec procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde namietať také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 166/2010, m. m. tiež II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi ako obžalovanému v rámci uplatnenia práva na obhajobu právne účinným spôsobom namietať porušenie svojich základných práv a slobôd, ku ktorým malo dôjsť podľa jeho názoru v dôsledku protiprávneho postupu policajtov v predmetnej trestnej veci (a teda namietať nezákonný postup pri zabezpečení dôkazov). Tak ako súd prvého stupňa, ktorý je oprávnený konať a rozhodovať v trestnej veci sťažovateľa, aj odvolací súd v prípade podania odvolania v predmetnej trestnej veci sú súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu vrátane zákonnosti a ústavnosti postupu orgánov prípravného konania v trestnej veci sťažovateľa v štádiu trestného stíhania predchádzajúcemu podaniu obžaloby (obdobne napr. III. ÚS 75/05, III. ÚS 109/05 alebo II. ÚS 294/06). Z toho dôvodu námietky sťažovateľa týkajúce sa porušenia jeho práv treba v kontexte uvedeného považovať za predčasné (obdobne pozri IV. ÚS 461/2011).

Následný priebeh trestného konania, ktorý zistil ústavný súd, svedčí o tom, že sťažovateľ využil svoje právo podať odvolanie aj dovolanie proti právoplatnému odsudzujúcemu rozsudku, ktorými mohol namietať porušenie svojich práv z tých dôvodov, ktoré uviedol vo svojej sťažnosti. Ústavný súd sa týmito rozhodnutiami nemôže zaoberať, pretože predmetom sťažnosti sú námietky len vo vzťahu k označenému uzneseniu okresného súdu.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2013